De uitvreter

Japi

Met vakantie op Walcheren bezochten we Veere waar een deel van *De uitvreter* zich afspeelt. Deze vakantie moest het moment zijn om dit boek te lezen. Het café in de Grote Kerk in Veere heet *Japi*. Dat is de voornaam van De Uitvreter. De achternaam heeft de verteller nooit geweten. Het boek heeft misschien wel de bekendste beginzin uit de Nederlandse literatuur: *Behalve den man, die de Sarphatistraat de mooiste plek van Europa vond, heb ik nooit een wonderlijker kerel gekend dan den uitvreter.*

De uitvreter is heel vlot geschreven, met een origineel woordgebruik en met eigen vondsten in de taal zoals 'datti" in plaats van "dat hij". Toch is het geschreven in de spelling van het begin van de twintigste eeuw. Ik vind dat ouderwetse in de taal ook mooi en bovendien ga je daardoor even terug naar de eerste helft van de vorige eeuw. Men wandelt urenlang, lang genoeg om te praten over de toekomstdromen en idealen van de hoofdpersonen. De meeste personages komen echter niet aan bij hun doel. Dat is waar het boek vooral over gaat, lijkt mij.

De uitvreter staat in een bundel met *Titaantjes*, *Dichtertje* en *Mene tekel*, dat op zich een bundel korte verhalen is.

Schrijver
Nescio
Jaar uitgebracht
1911
Jaar gelezen
2021
Genre
Fictie
Informatie
Op Wikipedia